

Arrest

nr. 326 400 van 9 mei 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 23 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die loco advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Verzoekster is de echtgenote van de heer M.G., wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) gekend is onder het rolnummer RvV X.

Bij arrest nr. 326 399 van 9 mei 2025 van de RvV werd inzake verzoeksters echtgenoot en in het kader van diens voormelde beroep geoordeeld als volgt:

“1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Rreshën (Albanië) en heeft u de Albanese nationaliteit. U werd geboren in Rrëshen (Albanië) en in 1987 huwde u wettelijk met M.V. (...) (O.V. (...)). Jullie hebben twee kinderen, K. (...) en L. (...).

In 1997 vermoordde L. (...), ook gekend onder de naam A., M. (...), Ar. N. (...) in het dorp Smize (Rrëshen, Albanië). U bent een familielid van L. (...) via jullie grootvaders langs vaderskant die broers zijn. U weet niet waarom hij Ar. (...) vermoordde, maar L. (...) hield zich bezig met illegale praktijken. Er werd een bloedwraak

verkondigd. De vader van de vermoorde Ar. (...) was een goede vriend van uw vader en hij zei tegen uw vader na de moord dat hij wist dat zijn gezin er niets mee te maken had, maar dat hij twee zonen heeft en niets kan garanderen. Hij raadde uw vader aan zijn zonen naar het buitenland te sturen. U en uw broer S. (...) gingen naar Griekenland. Uw broer Al. (...) was al eerder naar Griekenland gegaan en uw broer Ll. (...) bleef in Rreshën werken als politieagent. Uw mindervalide broer M. (...) bleef bij uw vader wonen. Uw echtgenote bleef in Rreshën wonen. In 2000 keerden u en uw broer S. (...) terug naar Albanië. Simon ging in Tirana wonen en u ging met uw gezin naar Velipojë, waar de familie van uw echtgenote woont, en dat ver van Rreshën ligt. Jullie bouwden hier een hotel uit. L. (...) werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van negentien jaar, maar hij kwam via corruptie al vrij na zeven jaar. In 2010 of 2011 overleed de vader van Ar. N. (...). Omdat hij zijn zonen onder controle hield, vreest u dat na zijn overlijden zij toch nog wraak zouden nemen.

In 2012 vermoorde L. (...) dan opnieuw twee mensen, P. (...) en E.Nd. (...), in Rreshën. Hij verwondde tevens P.N. (...) die later overleed. Uw vader belde u na deze moorden op en gaf u de boodschap dat u zichzelf diende op te sluiten. Jullie gingen bij de vader van uw echtgenote wonen in Velipojë waar jullie niet meer buitenkwamen. Uw zoon kon hierdoor niet meer naar school, maar uw dochter bleef wel werkzaam als manager van jullie hotel. De familie Nd. (...) is een machtige familie met veel connecties en u vreest vooral de broers van P. (...) en E. (...). Niet lang nadat jullie bij uw schoonvader introkken, brak uw echtgenote haar been nadat zij was gevallen door een lage bloeddruk. Zij ging hiervoor met uw dochter naar het ziekenhuis in Tirana voor een prothese.

In augustus 2015 verlieten er veel Albanezen het land om elders asiel aan te vragen. Jullie deden dit ook en gingen naar Duitsland waar jullie een verzoek tot internationale bescherming indienden. Uw echtgenote had daar echter opnieuw een ongeval waardoor de prothese in haar been verwijderd werd. Er werd een ingreep gepland voor een nieuwe prothese, maar omdat de sociale dienst niet betaald had voor de voorgaande medische zorgen, werd dit geannuleerd. Jullie kregen een negatief antwoord in Duitsland en moesten hierna zo snel mogelijk het land verlaten.

U en uw zoon keerden in juni 2016 terug naar Albanië, net zoals veel andere Albanezen, en op dat moment werden jullie gefilmd door een tv-zender. Na uw terugkeer naar Albanië keerde u terug naar uw eigen woning/hotel in Velipojë om er alles op orde te zetten voor wanneer uw dochter zou terugkomen om de toeristen er te ontvangen. U verwachtte er tevens de poetsvrouwen. Twee dagen na uw aankomst riep er iemand u vanuit de tuin. U dacht dat het een buurman was, maar wanneer u de voordeur opendeed, richtte T. (...), de oudere broer van E. (...) en P. (...), een wapen op u. Hij had jullie herkend op de beelden van de televisie. Hij zei dat hij naar daar was gekomen om zijn broer te wreken. U probeerde hem onder druk te zetten en zei tegen hem dat hij u daar niet zou kunnen doden en dat zijn hand aan het bibberen was. Wanneer hij naar zijn wapen keek, greep u zijn hand en richtte u het wapen naar beneden. U gaf hem een kopstoot waarbij hij op de grond viel. Het wapen ging af en de kogel ging door uw been. T. (...) had het bewustzijn verloren, waardoor u het wapen kon nemen en uw been afbinden. Wanneer hij wakker werd, zei u tegen hem dat u hem kon vermoorden, maar dat u dat niet wilde en dat hij zo snel mogelijk moest vertrekken. U beloofde hem tevens dat u geen aangifte zou doen en u hield het wapen bij. Door uw verwonding kon u het hotel niet meteen verlaten en ging uw schoonbroer naar de apotheek. Hij kwam dan samen met zijn echtgenote, die verpleegkundige is, om u te verzorgen. Na een week keerde u terug naar de woning van uw schoonvader. Een week later pleegde T. (...) zelfmoord. U vermoedt omdat hij geen bloedwraak had kunnen nemen. U vernam van een neef van hem, J.Nd. (...), die tevens een vriend van u was, dat er tijdens zijn begrafenis een afscheidsbrief werd gevonden. Hierin stond dat hij zich niet had kunnen wreken, maar hij vroeg aan zijn drie jongere broers om u en uw zoon te vermoorden. Uw zoon verliet nog eenmaal de woning om voor u naar de apotheek te gaan.

Uw echtgenote, dochter en kleinzoon keerden in juli 2016 terug naar Albanië. Uw zoon vertrok een maand na hun aankomst opnieuw naar Duitsland. U, uw echtgenote en uw dochter volgden in november 2016. Jullie verbleven hier tot april 2017 wanneer jullie een bevel kregen om uit Duitsland te vertrekken. Uw dochter keerde met haar zoon terug naar Albanië. U en uw echtgenote gingen hierna naar Frankrijk waar jullie in een Dublinprocedure terecht kwamen. In maart 2018 werd jullie dan gevraagd om naar Duitsland terug te keren. Jullie vroegen echter om naar Albanië terug te keren omdat jullie schrik hadden anders een inreisverbod voor Europa te krijgen. De broer van uw echtgenote kwam jullie halen op de luchthaven en bracht jullie naar een bevriende familie in Kosovo. U en uw echtgenote keerden nu en dan terug naar Shkodër of Tirana voor administratieve zaken, zoals de vernieuwing van uw paspoort. U bleef er echter niet slapen en u nam steeds een taxi of uw schoonbroer voerde u. De laatste keer dat u in Albanië was, was op 25 of 26 augustus 2021 om er een volmacht achter te laten in verband met de verkoop van uw hotel.

Op 27 augustus 2021 reisden u en uw echtgenote vanuit Kosovo naar België. U diende op 9 september 2021 een verzoek tot internationale bescherming in. U vreest nog steeds gedood te worden omwille van de twee bloedwraaken waarin u betrokken bent omdat familie van L. (...) en uw broers Albanië reeds hebben verlaten. U vernam hier in België dat uw broer M.S. (...) (O.V. (...)) hier verbleef en het vluchtelingenstatuut had verkregen.

Ter ondersteuning van uw identiteit en of verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw origineel paspoort; uw originele identiteitskaart; uw originele rijbewijs alsook uw rijbewijs voor zwaar vervoer; een aantal originele werkdocumenten waaruit blijkt dat u werkzaam was bij de

Albanese spoorweg; originele attesten van gezinssamenstelling van uw eigen gezin en het gezin van uw vader; een origineel document waaruit blijkt dat uw vader ten tijde van het communistisch regime een politiek gevangene was; kopieën van brieven van de dorpshoofden van Sheshaj, s.d., en P.P. (...), datum onleesbaar, betreffende jullie problemen: een kopie van een brief van Z.N.O. (...), s.d., die stelt dat jullie meestal bij hem in Kosovo verbleven hebben in de periode maart 2018 tot november 2019.

Op 13 januari 2022 beoordeelde het Commissariaat-generaal uw verzoek als kennelijk ongegrond. Deze beslissing werd door het Commissariaat-generaal op 9 februari 2022 ingetrokken. Op 9 maart 2023 nam het Commissariaat-generaal in uw verzoek een nieuwe beslissing en beoordeelde zij uw verzoek wederom als kennelijk ongegrond. Op 8 januari 2024 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing. Zij stelde dat het onmogelijk was een zicht te krijgen op de redenen waarom uw problemen en vrees niet kunnen leiden tot een toekenning van internationale bescherming terwijl uw broer (S. (...)) op grond van diezelfde problemen en vrees wel (nog steeds) erkend is als vluchteling. Uw dossier werd daarop teruggezonden naar het Commissariaat-generaal.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u uw echtgenote wegens haar gezondheidsproblemen niet over alle feiten volledig heeft ingelicht. U wenst dat uw echtgenote enkele zaken niet verneemt (CGVS, p. 2). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werden jullie administratieve dossiers gesplitst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U stelde Albanië verlaten te hebben omdat u er betrokken bent in twee bloedwraken ten gevolge van moorden begaan in 1997 en 2012 door een familielid van u.

Wat betreft het gegeven dat uw broer S. (...) in december 2017 door de Conseil du Contentieux des Etrangers (CCE) de vluchtelingenstatus toegekend kreeg wegens de bloedwraken waarin uw familie betrokken zou zijn, dient op het volgende gewezen te worden. S. (...) verliet in oktober 2016 Albanië en diende op 29 november 2016 een verzoek tot internationale bescherming in België in. Aan hem en zijn echtgenote werd op 21 december 2017 door de CCE internationale bescherming verleend. De CCE stelde in zijn beslissing dat, hoewel er lacunes en onnauwkeurigheden werden vastgesteld in zijn relaas, met name wat betreft de ondernomen stappen om bescherming te verkrijgen van de Albanese autoriteiten of het aanklagen van hun afwachtende houding, door het ontbreken van effectieve bescherming vanwege de nationale autoriteiten aan verzoeker internationale bescherming werd verleend. De CCE verwees in zijn beslissing voorts naar aangebrachte informatie van de verzoekende partij die dateerde uit de periode 2013-2016.

Onderstaande vaststellingen nopen er evenwel toe te besluiten dat bovenstaande conclusie niet voor u persoonlijk geldt.

Ten eerste dateert de bloedwraak met de familie N. (...) uit 1997. U, uw gezin, noch uw vader of broers kende ooit problemen met de familie N. (...) (CGVS, p. 8-9). U kon na uw terugkeer uit Griekenland een leven uitbouwen in Velipojë. Dat dit ver ligt van waar de moorden plaatsvonden (CGVS, p. 6), doet hier geen afbreuk aan. Voorts kon uw broer Ll. (...) tot 2012 bij de politie in Rrëshen werken. U stelde uitdrukkelijk dat hij niet meteen gevaar liep omdat de vader van het slachtoffer nog leefde (CGVS, p. 16). Dat jullie opnieuw gevaar liepen na het overlijden van de vader van het slachtoffer (CGVS, p. 16), kan hier niet overtuigen. Immers u situeerde zijn overlijden in 2010 of 2011 (CGVS, p. 16). U hield persoonlijk uw hotel open tot de moorden op P. (...) en E. (...) in 2012. Ook uw broer Ll. (...) bleef werken bij de politie in Rrëshen tot 2012 (CGVS, p. 3, 16). U maakt dan ook niet aannemelijk dat u persoonlijk geviséerd wordt in een bloedwraak ten gevolge van de moord op Ar. N. (...).

Ten tweede wordt de geloofwaardigheid van uw verklaring persoonlijk geviséerd te worden door de familie Nd. (...) ten gevolge de moorden in 2012 (CGVS, p. 6), ondermijnd door de gebrekkige kennis van u en uw echtgenote over de vermoorde personen en de daaropvolgende bloedwraak. Zo verklaarde u dat u met P. (...) en E. Nd. (...) op school had gezeten en zij bij hun overlijden 36 en 38 jaar oud waren (CGVS, p. 11-12). Uw echtgenote – die pas na jullie huwelijk in 1987 naar Rrëshen verhuisde – verklaarde dat E. (...) en P. Nd. (...) 29 of 30 jaar oud waren bij hun overlijden en zij hen nog had verzorgd als kinderverzorgster in de kribbe (CGVS V. (...), p. 9, 13). Voorts verklaarde u dat u via uw vader te weten kwam dat L. (...) deze personen vermoord had en dat u vanaf dat moment binnen diende te blijven om niet vermoord te worden. Gevraagd echter van wie hij deze informatie had, stelde u dat u dit niet wist en dat het u bovendien ook niet echt interesseerde (CGVS, p. 9-10). Gelet op de impact van deze boodschap op uw leven, kan er redelijkerwijze verwacht worden dat u hier toch vragen over stelt of enige interesse in vertoont. U kwam bovendien pas te

weten wie de derde vermoorde persoon was wanneer de echtgenote van uw broer S. (...) u dat hier pas vertelde (CGVS, p. 9). U verklaarde verder dat u de drie jongere broers van E. (...) en P. (...) vreest, maar u wist niet met zekerheid te zeggen wat hun namen waren, noch wist u waar zij momenteel verblijven (CGVS, p. 10). Ook wanneer u door een lid van de familie Nd. (...) werd ingelicht dat er persoonlijke dreigingen tegen u en uw zoon waren geformuleerd, informeerde u niet bij hen wie u exact diende te vrezen (CGVS, p. 13-14). Een dergelijk gebrek aan interesse betreffende de kern van uw asielrelaas doet afbreuk aan uw persoonlijke vrees.

Ten derde wordt de ernst en de geloofwaardigheid van uw persoonlijk ingeroepen vrees verder ondermijnd door de vaststelling dat u de afgelopen jaren meerdere keren naar Albanië terugkeerde. U verbleef in de periode 2016-2018 in Duitsland en Frankrijk, maar u keerde vanuit Frankrijk in 2018 vrijwillig terug naar Albanië nadat Frankrijk u kenbaar had gemaakt dat zij u terug naar Duitsland zouden sturen (CGVS, p. 3-4). Dat u in de plaats hiervan ervoor koos om vrijwillig naar Albanië terug te keren omdat u schrik had anders een inreisverbod voor Europa te ontvangen, kan gezien de door u voorgehouden ernst van uw persoonlijke vrees, niet ernstig genomen worden. Wanneer u na 2018 in Kosovo verbleef, reisde u voorts regelmatig terug naar Albanië, onder meer voor een paspoort, een identiteitskaart, formaliteiten voor de verkoop van uw hotel en volgens uw echtgenote ook voor een vaccin (CGVS, p. 6-7, 14 / CGVS V. (...), p. 4). Dat u hierbij voorzichtig was, niemand op de hoogte was en u steeds dezelfde dag terugkeerde naar Kosovo (CGVS, p. 14), kan nogmaals gelet op de ernst van de door u beweerde persoonlijk vrees niet overtuigen. Integendeel uit de verklaringen van uw echtgenoot blijkt dat u bijvoorbeeld na uw vaccinatie wel degelijk overnachtte bij haar familie (CGVS V. (...), p. 4, 16). Ook uit de door u neergelegde brief van Z.N.O. (...) blijkt dat u, in tegenstelling tot uw beweringen dat u hier verbleef tot uw vertrek naar België (CGVS, p. 4), enkel bij hem in Kosovo verbleef van maart 2018 tot november 2019.

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook ernstig de geloofwaardigheid van uw beweerde persoonlijke betrokkenheid bij de bloedwraak ten gevolge van de moorden op E. (...) en P.Nd. (...).

Bovendien dient er op gewezen te worden dat indien er enig geloof gehecht kan worden aan uw beweerde persoonlijke vrees ten gevolge van deze bloedwraak u in Albanië nooit stappen heeft ondernomen om hiervoor hulp van en/of bescherming aan de in Albanië aanwezige autoriteiten te vragen. Hoewel u in de mogelijkheid was om tot augustus 2021 – jaren nadat uw broer in België internationale bescherming verkreeg rechtstreeks naar de Albanese autoriteiten te stappen om uw vrees naar aanleiding van de bloedwraak waarbij u betrokken was kenbaar te maken, deed u dit niet (CGVS, p. 15). Van een verzoeker mag echter redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Uw motivatie om dit niet te doen, met name dat indien u dit aan de politie zou vertellen, de politie aan de tegenpartij zou vertellen waar u woont en zij hiervoor dan geld zullen betalen (CGVS, p. 15), kan niet weerhouden worden. Immers uit uw verklaringen blijkt dat u uw uitspraken enkel baseert op dat u ziet hoe het er in Albanië aan toe gaat en dat er overal corruptie is. U kende zelf evenwel nog nooit een situatie waarin de politie u niet geholpen had (CGVS, p. 15). U beweerde voorts dat de familie Nd. (...) machtige mensen kent binnen politie en justitie en zij twee parlamentsleden in hun familie hebben. Met uitzondering van de namen van de twee parlamentsleden, kon u evenwel niet concretiseren wie de familie aan machtige mensen binnen politie en justitie kent. U had evenmin voorbeelden waaruit concreet kon blijken dat uw belagers reeds in het verleden hun affiliatie met enkele gezagsdragers in hun voordeel hebben gebruikt (CGVS, 14-15).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/blood_feuds_in_contemporary_albania_characterisation_prevalence_and_response_by_the_state.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt voorts dat in Albanië maatregelen werden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops” (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om

kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag, en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Bijvoorbeeld werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018, de aanname in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer in het geval van bloedwraak niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit dezelfde informatie dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden in het verleden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Binnen het General Directorate of State Police werd er een Headquarters against Crime with Motives of Revenge and Blood Feud opgericht. Wanneer een gezin door bloedwraak in gevaar is, is er een speciale afdeling van de politie, de Sector of Special Protection, die assisteert en monitoring en ondersteuning biedt. In de regio Shkodër in het bijzonder wordt de situatie van families in bloedwraak door de politie nauwgezet opgevolgd door in contact te treden met hen, door regelmatig in de buurt te patrouilleren en hun woningen in de gaten te houden. Vanaf 2012 hebben de Albanese autoriteiten tevens een databank ontwikkeld met als doel een zicht te krijgen op alle personen en families die in een bloedwraak verwickeld zijn. Zowel de Albanese politie, het parket, vertegenwoordigers van de rechtbanken en de dienst van de Ombudsman hebben toegang tot deze databank. De databank bestrijkt het volledige land en wordt nog steeds regelmatig, geactualiseerd. Zowel de overheid als het middenveld (o.a. religieuze leiders, verzoeningscommissies) proberen verder door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. In 2018 heeft de Albanese politie nog een nieuw actieplan (Action Plan 2057/2018) goedgekeurd voor de preventie, detectie, documentatie en bestrijding van criminele feiten in

de context van bloedwraaksituaties. Lokale politiediensten houden hun eigen databases bij en werken ook aan preventie. Ze doen dit samen met lokale actoren uit de burgermaatschappij en de ngo-wereld. Er is binnen de politie ook een taskforce opgericht met de bedoeling om alle activiteiten van lagere afdelingen aan te sturen en te coördineren in de strijd tegen de bloedwraak. Bedoeling van de actieplannen is om de strijd tegen het fenomeen aan te gaan in nauwe samenwerking met lokale overheden en ngo's door de oplossing van conflicten via verzoening, door samenwerking met het parket bij de snelle vervolging en berechting van de daders, door de organisatie van allesomvattende maatregelen om daders te arresteren en door de versterking van de samenwerking met scholen om de jongere generaties op te voeden in de geest van tolerantie en misdaadpreventie. In de periode 2013-2020 heeft de politie ontmoetingen georganiseerd met lokale overheden en ngo's om het bewustzijn van de bevolking rond alle maatregelen te verhogen. Verder werd op wetgevend vlak de strafwet herhaaldelijk aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Daarnaast dienen gevallen van bloedwraak voortaan behandeld te worden door de Rechtbank voor Zware Misdrijven (Albanees: Gjykata e Krimeve të Rënda). Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Door al deze tussenkomsten is het aantal bloedwraakmoorden de voorbije dertig jaar heel sterk gedaald. Desalniettemin blijven ze voorvallen.

Volgens de ngo Global Initiative zal de Albanese overheid wel degelijk bescherming bieden aan wie melding maakt bij de autoriteiten dat hij (of zij) bedreigd wordt in het kader van een bloedwraak. De bescherming zal gebeuren door monitoring en/of door de arrestatie van de personen die de dreiging heeft geuit. Maar nog volgens deze NGO staan families eerder weigerachtig om zich tot de politie te wenden. In sommige gemeenschappen is er nog steeds belangrijk en wordt de bijstand van de politie inroepen als een zwakte en een schande ervaren.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Uw identiteit, uw werkverleden en de politieke vervolging van uw familie tijdens het communistische regime worden hier niet betwist. De gezinssamenstellingen tonen enkel de band aan met uw vader/broers, maar zeggen niets over de familieband met L.M. (...). Wat betreft de brieven van de dorpschoude over uw betrokkenheid bij de bloedwraak uit 2012, dient te worden opgemerkt dat uit informatie blijkt dat dergelijke documenten eenvoudig tegen betaling te verkrijgen zijn waardoor de bewijswaarde miniem is. De brief van Z.N.O. (...) werd reeds hierboven besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker stelt een gegronde vrees voor vervolging te koesteren in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Verzoeker uit kritiek op de motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing. Daarbij gaat hij in op zijn leven en dat van zijn echtgenote na de moorden, wijst hij op het feit dat zijn broer S. in België werd erkend als vluchteling en stelt hij dat verweerder niet aantoont in welk opzicht zijn situatie verschilt van deze van zijn broer en waarom zijn broer bescherming nodig had en hijzelf niet. Ook wijst verzoeker op informatie waaruit blijkt dat slachtoffers van bloedwraak niet noodzakelijk voortdurend opgesloten leven.

Betreffende de aan hem verweten onwetendheid over de bloedwraak, betoogt verzoeker dat zijn broer erkend is als vluchteling omwille van de bloedwraak waarin de familie betrokken is en stelt hij dat het CGVS dus niet kon oordelen dat de familie hierin niet betrokken is. Verzoeker geeft aan dat (uit zijn verklaringen blijkt dat) hij hetzelfde risico loopt als zijn broer en wijst daarbij op en citeert uit informatie waaruit blijkt dat bloedwraak gekenmerkt wordt door vergelding tussen de volwassen, mannelijke familieleden van de families. Het loutere feit dat hij onwetend was is volgens verzoeker onvoldoende om te besluiten dat zijn gezin in Albanië niet riskeert te worden geviséerd of vervolgd.

Waar geoordeeld wordt dat in zijn land van herkomst de nodige beschermingsmogelijkheden voorhanden zijn, benadrukt verzoeker opnieuw dat zijn broer wel werd erkend als vluchteling. Bijgevolg werd geoordeeld dat zijn broer zich niet op de bescherming van de Albanese overheid kon beroepen. Het CGVS rechtvaardigt niet waarom verzoeker wel zulke bescherming kan genieten. Verzoeker wijst in dit kader verder op en citeert uit algemene landeninformatie.

Verzoeker voert aan dat en zet uiteen waarom ook het gegeven dat hij een paar keren terugreisde naar Albanië geen afbreuk doet aan zijn reële vrees voor vervolging in dit land. Ook wijst verzoeker in dit kader andermaal op informatie waaruit blijkt dat slachtoffers van bloedwraak niet noodzakelijk voortdurend opgesloten leven.

Verzoeker concludeert dat verweerder zijn verzoek om internationale bescherming niet op wettige wijze kon afwijzen en dat er geen rekening werd gehouden met de erkenning als vluchteling van zijn broer. Het is niet duidelijk waarom aan de ene broer wel en aan de andere broer niet de vluchtelingenstatus werd toegekend.

Verzoeker stelt dat, zo hij niet in aanmerking zou komen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, hij minstens in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofddorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in dit verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat aan de in zijnen hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Verzoeker betwist de inhoud van de bestreden beslissing in dit kader niet waar, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 12 mei 2024 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

3.3. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat hij aldaar slachtoffer zou riskeren te worden van bloedwraak en omdat hij van mening is dat hij in dit kader in zijn land van herkomst geen bescherming kan verkrijgen.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoeker op deze basis niet in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming, en dit omdat (i) de bloedwraak met de familie N. reeds dateert van 1997, noch verzoeker, noch diens gezin, noch diens vader, noch diens broers ooit problemen kenden in het kader van deze bloedwraak, verzoeker en diens broer L. een publiek leven konden leiden en verzoekers bewering dat zij opnieuw gevaar liepen na het overlijden van de vader van het slachtoffer niet kon overtuigen; (ii) verzoeker en diens echtgenote een bijzonder gebrekkige kennis vertoonden over de vermoorde personen en de daaropvolgende bloedwraak met de familie Nd.; (iii) verzoeker in dit kader daarnaast een gebrek aan interesse vertoonde inzake de kern van zijn asielrelaas; (iv) verzoeker in 2018 vrijwillig vanuit Frankrijk terugkeerde naar Albanië; (v) verzoeker en diens echtgenote wanneer zij na 2018 in het buitenland verbleven regelmatig bleven terugreizen naar Albanië, en dit onder meer voor een paspoort, een identiteitskaart, formaliteiten voor de verkoop van zijn hotel en een vaccin, hetgeen afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees; (vi) uit de neergelegde brief van Z.N.O. blijkt dat verzoeker, in tegenstelling met zijn bewering dat hij daar verbleef tot aan zijn vertrek naar België, enkel bij deze persoon in Kosovo verbleef van maart 2018 tot november 2019; (vii) verzoeker naliert om de bescherming van zijn eigen nationale autoriteiten in te roepen; (viii) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij inzake de beweerdde bloedwraak kwestie geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokalen en/of hogere autoriteiten.

De voormelde motieven lijken prima facie steun te vinden in het administratief dossier en pertinent en terecht te zijn. Uit de voormelde motieven en de elementen zoals opgenomen in het administratief dossier, waaronder de verklaringen van verzoeker en diens echtgenote en hun gedragingen de voorbije decennia, lijkt, dit mede gelet op de informatie die verzoeker aanreikt inzake de praktijk van bloedwraak in Albanië, bovendien te kunnen worden afgeleid dat er ten overstaan van verzoekers familie, en dus ook ten aanzien van verzoekers broer S., hoegenaamd geen sprake kan zijn van enige bloedwraak.

Dient echter te worden vastgesteld dat uit de bestreden beslissing en dit dossier, zoals verzoeker meermaals benadrukt in het verzoekschrift, desalniettemin blijkt dat verzoekers broer (nog steeds) erkend is als vluchteling in België. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd:

“Wat betreft het gegeven dat uw broer S. (...) in december 2017 door de Conseil du Contentieux des Etrangers (CCE) de vluchtelingenstatus toegekend kreeg wegens de bloedwraken waarin uw familie betrokken zou zijn, dient op het volgende gewezen te worden. S. (...) verliet in oktober 2016 Albanië en diende op 29 november 2016 een verzoek tot internationale bescherming in België in. Aan hem en zijn echtgenote werd op 21 december 2017 door de CCE internationale bescherming verleend. De CCE stelde in zijn beslissing dat, hoewel er lacunes en onnauwkeurigheden werden vastgesteld in zijn relaas, met name wat betreft de ondernomen stappen om bescherming te verkrijgen van de Albanese autoriteiten of het aanklagen van hun afwachtende houding, door het ontbreken van effectieve bescherming vanwege de nationale autoriteiten aan verzoeker internationale bescherming werd verleend. De CCE verwees in zijn beslissing voorts naar aangebrachte informatie van de verzoekende partij die dateerde uit de periode 2013-2016.

Daar verzoekers broer als vluchteling werd erkend omwille van dezelfde bloedwraak als deze waarop verzoeker zich in het kader van het voorliggende verzoekschrift beroept, dient te worden opgemerkt dat het gegeven dat de motieven die zijn opgenomen in de bestreden beslissing prima facie steun lijken te vinden in het administratief dossier en pertinent en terecht lijken te zijn en dat de elementen die heden voorliggen er, mede gelet op de door verzoeker aangevoerde informatie inzake de praktijk van bloedwraak, op lijken te wijzen dat er hoegenaamd geen sprake kan zijn van enige bloedwraak ten aanzien van verzoekers familie, eveneens afbreuk lijkt te doen aan zowel de ernst, de geloofwaardigheid als de gegrondheid van de indertijd aangevoerde vrees voor vervolging in hoofde van verzoekers broer. Bijgevolg lijkt het gegeven dat verzoekers broer (nog steeds) erkend is als vluchteling onverenigbaar met de inhoud van de in de bestreden beslissing opgenomen motieven en de heden voorliggende elementen.

Het is de Raad te dezen onmogelijk een zicht te krijgen op de redenen waarom verzoekers broer op grond van dezelfde problemen en vrees als deze die door verzoeker worden aangehaald wel (nog steeds) erkend is als vluchteling, hetgeen impliceert dat er ten aanzien van deze broer nog steeds wordt geoordeeld dat diens problemen en vrees geloofwaardig zijn en dat hij in het kader van deze problemen geen bescherming kan genieten, doch verzoeker niet.

Gezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.”.

Aangezien verzoekster zich in het kader van haar verzoek om internationale bescherming en het onderhavige verzoekschrift beroept op dezelfde asielmotieven als deze die door haar echtgenoot werden aangevoerd in het kader van diens verzoek om internationale bescherming en beroep bij de RvV, dient, omwille van dezelfde redenen als deze aangehaald in het hierboven geciteerde arrest, ook de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 9 december 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT